

Leszek Kajzer

Raciążek, gm. Nieszawa, woj. włocławskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 272-273

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

miały po jednym okienku w ścianie wschodniej służącym jako otwór wentylacyjno-oświetleniowy. Otwór wejściowy z bramy został w trakcie przebudowy zamurowany - służył jako otwór wentylacyjny, a wejście do piwnicy wykonano od strony dziedzińca. Dalsze prace prowadzone będą w celu rozpoznania rozbudowanego w stronę kościoła skrzydła południowego kolegium.

RACIĄŻ, gm. Tuchola
woj. bydgoskie

patrz
wczesne średniowiecze

RACIĄŻEK, gm. Nieszawa
woj. włocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził doc.dr hab.
Leszek Kajzer. Finansował WKZ we
Włocławku. Piąty sezon badań.
Zamek średniowieczny usytuowany
na grodzie i wielokrotnie prze-
budowywany.

Badania prowadzono: we wnętrzu "kamienicy wielkiej", w arze AC-AD/8 w południowo-zachodniej partii wzgórze zamkowe oraz w arze X/11 na terenie przedzamcza. Celem ich było zadokumentowanie partii murów, odkrytych w trakcie prowadzonych równolegle prac rewaloryzacyjnych, przebadanie wału grodu i określenie chronologii przedzamcza. Wykonano 176,5 m² wykopów i odkrywek badawczych, zainwentaryzowano 74 pozycje zabytków ruchomych, wykonano szereg planów i notatek architektonicznych.

W wykopie VII/3 x 8 m/ dokonano przekopu przez wał grodu. Zbadano jego zewnętrzny skłon i partie środkowe. Zbyt mała długość wykopu nie pozwoliła zaobserwować styku wewnętrznego skłonu z poziomami kulturowymi majdanu. Stwierdzono, że wał posadowiono na starszym poziomie kulturowym, którego datowanie, wobec braku materiału ruchomego, nie jest jeszcze możliwe do określenia. Obecna wysokość wału w obu profilach wynosiła 1,4-1,8 m. Usypano go ze zwalowej gliny, wzmacniając nasyp konstrukcją z jednego rzędu drewnianych, dębowych izbic o boku około 2 m. Materiał zabytkowy znaleziony w wale i jego osypisku to głównie ceramika, a także przేశlik z różowego łupku wołyńskiego, ośeżka kamienna itp. Datować go można od przełomu IX/X wieku do 1 połowy XIV wieku /1330/. Przekop winien być dokończony w przyszłym roku.

Wykop VIII /2 x 2 m/ założono na terenie przedzamcza-folwarku. Stwierdzono trzy zasadnicze poziomy: późnośredniowieczny, renesansowy i późnobarokowy z 1 połowy XVIII wieku, w którym zbadano relikty szachulcowej "rezydencji" biskupa F.Szaniławskiego, wzniesionej w pierwszym dwudziestolecu XVIII wieku. Użytkowanie terenu przedzamcza-folwarku rozpoczęło się dopiero w 2 połowie XIV-XV wieku.

Odkrywka w "kamienicy wielkiej" /11 x 13,5 m/ dokonana w trakcie prac zabezpieczających pozwoliła z dokumentować podziały południowej części pałacu K.Szembeka. Obserwowane ścianki działowe, o średniej grubości około 1 m wykonano z gotyckiej cegły rozbiórkowej, w wątku głównym o podtynkowym opracowaniu lica. Dostosowano je do gotyckich ścian magistralnych. Pałac Szembeka był budynkiem trzytraktowym, przy czym trakt zachodni opierał się o gotycką ściankę działową. W ścianie tej stwierdzono pozostałości kominka. Materiał zabytkowy /ceramika, kafle, szkło/ pochodzi głównie z XVIII wieku i nie wnosi nic nowego w ustalony obraz ruchomości z Raciążka.

Badania będą kontynuowane.

RADOM-MICHAŁÓW
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

RADOSZKI, gm.Grażawy
woj.toruńskie
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Brodnicy

Badania prowadził mgr Kazimierz Grażawski przy współpracy mgr. Mariana Marciniaka. Konsultantem był dr Andrzej Kola. Finansował WKZ w Toruniu. Pierwszy sezon badań. Gródek stożkowaty /XIV/XV w./.

Gródek stożkowaty położony jest około 250 m na południowy wschód od wsi Radoszki, na niewielkim cypłowatym wyniesieniu, wchodzącym w dolinę otoczoną wzgórzami morenowymi południowego krańca Garbu Lubawskiego. Na północny zachód od stanowiska znajdują się dwa stawy połączone bezimiennym ciekim wodnym, który biegnie zakolem wśród podmokłych łąk otaczających grodzisko od strony północno-zachodniej, południowej i południowo-zachodniej, w odległości 100-150 m. Obiekt posiada kształt stożka na planie czworoboku o zaokrąglonych rogach, wypiętrzonego na wysokość 4-5 m od podstawy nasypu, o wymiarach 18 x 26 m przy majdanie o wymiarach 14 x 20 m.

Celem badań w br. było wstępne rozpoznanie topografii, zabudowy wewnętrznej i chronologii gródka. Założono trzy wykopy badawcze:

Wykop 1 - o wymiarach 3 x 7 m przeciął majdan oraz brzeg północnego stoku stożka; wykazał istnienie jednej zasadniczej warstwy kulturowej w postaci szarobrunatnej ziemi z rozproszonymi kawałkami spalenizny i przepalonej polepy, miąższość ca 20-40 cm. Warstwa ta nie wykazywała śladów zabudowy. Wykonano sondowanie narożnika południowego wykopu określając miąższość nasypu w postaci żwirku około 3,80 m i osiagając poziom pierwotnego humusu - szarej ziemi.